

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/359/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212218914
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7212218914.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Jána Slebodníka, vo veci žalobcu W. I. - DIPLOM, Drienovec 6, IČO: 40 912 345, zast. JUDr. Ľubomírom Majerčíkom, advokátom, Košice, Mlynská 1, proti žalovanej M. O.C., G.. X.XX.XXXX, C., O. XX, zast. Vojčík & Partners, s.r.o., Košice, Rázusova 28, o zaplatenie 2 500 € s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku 29C/154/2012-231 z 26.3.2018 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.
Žalobcovi priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) v poradí druhým rozsudkom rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1 500 € s 9% ročným úrokom z omeškania od 16.6.2011 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol a rozhodol, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške 20% z celkových trov konania, o ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, a že štát má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 40% a voči žalovanej vo výške 60% zo sumy 245,68 €, o ktorej výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2.V odôvodnení rozsudku o. i. uviedol, čoho sa žalobca žalobou, podanou uňho 3.7.2012 domáhal a ako ju skutkovo a právne odôvodnil, ako sa k žalobe vyjadрила žalovaná. Konštatoval, že rozsudkom č. k. 29C 154/2012-93 z 2.7.2014 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 2 500 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 16.6.2011 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol a zaviazal žalovanú k náhrade trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 150 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 981,41 eur a to 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu. Konštatoval, že Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 5Co/97/2015-145 zo 14.3.2016 zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, že povinnosťou súdu v ďalšom konaní bolo vykonať dokazovanie (znaleckým, príp. odborným vyjadrením), aby zistil výšku primeranej zľavy z dohodnutej ceny kachľovej pece a následne vo veci rozhodol. Citoval znenie § 226 O.s.p. účinného do 30.6.2016, § 391 ods.2, § 390, § 470 ods.1,2 CSP, poukázal na Nález Ústavného súdu SR z 25.10.2017, č. k. III. ÚS 379/2017-35. Ďalej uviedol, aké dokazovanie vykonal, a čo z neho zistil. Citoval znenie § 631, § 633 ods.1, § 634 ods.1,2, § 642 ods.1,2, § 644, § 645 ods.1, § 647, § 648 ods.1,2 Občianskeho zákonníka a uzavrel, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané a nebolo to medzi stranami sporu sporné, že títo uzatvorili ústnu zmluvu o vykonaní diela - stavbe kachľovej pece v rodinnom dome žalovanej v Košiciach - Myslave, pričom cena diela bola stanovená sumou 5 000 eur, ktorá zahŕňala ako prácu, tak aj materiál, že žalovaná z predmetnej sumy uhradila len zálohu vo výške 2 500 eur a zvyšok ceny diela odmietla uhradiť z dôvodu, že pec mala vady, ktoré u žalobcu reklamovala a že žalobca ako zhotoviteľ postavil pec za 3 dni.

2.1. Sporným v danom prípade bolo, či predmetné dielo - pec mala vadu a či objednávateľ diela, t.j. žalovaná si zistenú vadu uplatnila u žalobcu ako u zhotoviteľa bez zbytočného odkladu najneskôr v lehote 24 mesiacov od prevzatia veci, preto bolo potrebné zaoberať sa dvoma skutočnosťami a to 1./ či zhotovená vec mala vady a čo sa za vady považuje a 2./ vykonať sa s lehotami na uplatnenie práv z vadného plnenia.

2.2. Sporným nebolo, čo potvrdil aj žalobca, že žalovaná vytýkala krivo osadené dvierka a zároveň nerovnomerné špárovanie, pričom čo sa týka osadenia dvierok, tieto boli chybné už z výroby, a nerovnomerné špárovanie žalobca bol ochotný odstrániť, avšak žalovaná, ako to následne vyplynulo aj z výpovede svedka L. J., ktorý uviedol, že dostal príkaz od žalovanej, aby do domu nikoho nevpúšťal, ho odmietla vpustiť do domu.

2.3. Vadami v právnom zmysle sa rozumie všetko, čo znižujú možnosť použitia a upotrebenia veci, alebo čo ju znehodnocuje. Pojem vady zahŕňa faktické aj právne vady, bez ohľadu na to, či sú zjavné, alebo skryté. Vada, ktorá spočívala v nerovnomernom špárovaní, je vadou odstrániteľnou, preto žalovaná, ako objednávateľka mala právo požadovať bezplatné odstránenie väd, pričom žalobca ako zhotoviteľ túto vadu chcel aj odstrániť, čo potvrdil aj samotný svedok L. J., ktorý na príkaz žalovanej žalobcu nevpustil do domu. Žalovaná teda ako objednávateľka zmarila žalobcovi povinnosť odstrániť vady bez zbytočného odkladu a svojím konaním (zbúraním pece) z odstrániteľných väd spravila neodstrániteľné. K nesprávne osadeným dvierkam na peci súd uviedol, v danom prípade ide o odstrániteľnú vadu, žalobca bol povinný túto vadu odstrániť, avšak žalovaná mu to neumožnila.

2.4. Žalovaná do zhotovenia diela mohla odstúpiť od zmluvy v zmysle § 642 O. z., čo však tvrdené zo strany žalovanej a ani preukázané nebolo. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení z 23.10.2012 poukazovala na to, že odstúpila od zmluvy v zmysle § 642 ods.2 O. z., k tomu však súd dodal, že odstúpiť od zmluvy je možné jednak ak dielo nebude hotové včas, pričom ako vyplynulo z výpovede strán sporu dohoda bola, že žalobca ako zhotoviteľ vykoná stavbu pece za 3 dni, pričom pec sa začala stavať v piatok a v nedeľu neskoro večer už pec bola postavená a následne to potvrdili obaja účastníci konania a v pondelok bola odovzdaná žalovanej ako objednávateľke diela, nie je teda naplnený dôvod týkajúci sa nedodržania času vykonania diela. Čo sa týka druhého dôvodu odstúpenia od zmluvy, že dielo nebude vykonané riadne, v čase, keď žalovaná bola na stavbe, vady diela spočívali v krivo osadených dvierkach a nerovnomernom špárovaní, pričom nerovnomerné špárovanie a vypadávanie špár bolo možné odstrániť, pričom žalobca chcel túto skutočnosť opraviť hneď po vytknutí žalovanou, hlinou z dvora, v čom mu zabránila samotná žalovaná a zároveň mu ani neposkytla primeranú lehotu. Žalovaná len jeden deň upozornila žalobcu na vady a následne druhý deň už predmetné vady chcela mať odstránené, čo nezodpovedá § 642 ods.2 o poskytnutí primeranej lehoty. Lehotu „zo dňa na deň“ súd nepovažoval za tohto dôvodu za primeranú, a následne ak žalobca po určitom čase chcel prísť vady odstrániť potom, čo telefonicky dohodol so žalovanou odstránenie väd, táto ho na miesto stavby pece už nevpustila. Na základe toho teda žalovaná v súlade s § 642 ods.1,2 nemala právny dôvod od zmluvy odstúpiť, teda odstúpenie nie je platné. K zrušeniu zmluvy v zmysle § 648 ods.2 dochádza v prípade, ak ide o vadu, ktorú nemožno odstrániť a ktorá zároveň bráni tomu, aby sa vec mohla riadne užívať ako vec bez vady. V prípade, ak by nerovnomernosť špárovania a krivo osadené dvierka už nebolo možné odstrániť, táto skutočnosť, nemala vplyv na funkčnosť pece a teda nebránila pec užívať riadne ako pec bez vady, čo vo svojej svedeckej výpovedi potvrdil aj svedok B. R., ktorý pre žalovanú pôvodnú pec rozobral a nanovo postavil. Zároveň tento svedok, ktorý síce nie je vyučeným kachliarom, ale je na túto prácu rekvafikovaný, túto prácu vykonáva cca 15 rokov potvrdil, že kachľové pece je možné stavať dvoma spôsobmi, ktoré sú rovnocenné a to jednak tým spôsobom, ktorým pec staval žalobca, ako aj spôsobom, ktorým pec staval svedok, t.j. s vnútornou výmurovkou, pričom spôsob, ktorým staval pec žalobca sa používal v minulosti. Vzhľadom na to, že zo strany žalovanej neboli zadané konkrétne podmienky na to, akým spôsobom mala byť pec postavená, súd za relevantné považoval stavbu pece aj spôsobom, akým pec staval žalobca. Zároveň samotný svedok B. R. potvrdil, že v peci po jej postavení sa nesmie kúriť minimálne jeden mesiac, pričom potvrdil, že v peci sa kúriло, čo zistil z toho ako otvoril dvierka, čím sa kúriло to uviesť nevedel, avšak potvrdil, že v prípade, ak by sa v peci technológiou, ktorú na postavenie zvolil žalobca nekúriло, táto by bola plne funkčná. Zároveň potvrdil, že v prípade, ak by sa po dostavbe novej pece v peci v priebehu týždňa - dvoch kúriло, či už mokrým drevom, odpadovým papierom a pod., pec mohla byť v stave, v akom ju našiel žalobca a aj svedok a to z toho dôvodu, že by sa pec vysušila veľmi rýchlo, čo by malo za následok to, že popraskali špáry a vznikli by mikrotrhliny, cez ktoré by sa dymilo. Týmto teda svedok potvrdil výpoveď žalobcu, ktorý uviedol, že potom čo nahliadol do pece po dvoch týždňoch, videl, že v peci sa kúriло a že toto mohla byť príčina toho, že z pece sa dymilo. To že sa v peci kúriло potvrdila aj samotná žalovaná, ktorá sa na to dotazovala robotníkov, ktorí jej uviedli, že im bola zima, že si chceli v peci chceli zakúriť, avšak potom, čo sa z pece dymilo, tak obhorené drevo

vybrali z pece von. Vzhľadom na to, že žiadny zo strán sporu nenavrhol znalecké dokazovanie, ktorým by sa bola zodpovedala otázka, či pec spôsobom ako ju postavil žalobca zodpovedá platným technickým a technologickým normám a postupom platným v čase stavania pece a zároveň by sa zodpovedala otázka, či únik dymu z pece bol spôsobený len cez praskliny, ktoré vznikli v dôsledku zakúrenia v novo postavenej peci, prípadne by sa preukázalo, že príčinou úniku dymu by bola iná skutočnosť, za týchto okolností aj s prihliadnutím na to, že svedok, ktorý žalovanú upozornil na krivo osadené dvierka a nerovnomerné špáry sa nevedel k stavbe pece vyjadriť a profesiou bol vodár, nebol teda vyučený v odbore stavba pece, mal na vec len laický názor, ktorý posudzoval podľa toho, ako jemu v minulosti stavali pec, ďalší svedok B. R. je síce rekvalifikovaný na stavbu pece, avšak vyučený je v úplne inom odbore a to isté platí aj o svedkovi L. J., ktorý vykonával elektrikárske práce a ako sám uviedol, stavbu pece videl prvýkrát v živote a nie je odborníkom v tejto oblasti, aj vzhľadom na takýto okruh svedkov a na nenavrhané znalecké dokazovanie nebolo možné teda priamo určiť príčinu dymenia z pece, t.j. jej nefunkčnosti a teda väd a či za tieto vady by zodpovedal žalobca ako zhotoviteľ z dôvodu nesprávnej stavby pece. Samotná žalovaná svojim postupom spôsobila, že vady, ktoré uvádza (chybne napojená pec na dymovod, povypadané špárovanie, dymenie) a, ktoré - podľa nej - spôsobili nefunkčnosť pece, boli v čase rozhodovania súdu už nepreukázateľné, jednak preto, že pec zbúrala, ale aj s prihliadnutím na to, že sama nedodržala pokyny žalobcu a nezabezpečila, aby sa v peci 2-3 týždne nekúrilo.

2.5.Z vykonaného dokazovania však jednoznačne vyplynulo a medzi stranami sporu nebolo sporné, že dielo malo vady, spočívajúce v nerovnomernosti špárovania a krivo osadených dvierkach. Je nesporné, že žalovaná tieto vady reklamovala u žalobcu, ktorý ich chcel odstrániť - možno teda konštatovať, že ich uznal, ale žalovaná mu ich odstrániť nedovolila. V tejto súvislosti je nutné podotknúť, že z § 648 ods.1 O.z. pre žalovanú vyplýva len oprávnenie požadovať odstránenie vytkutej vady a vzhľadom na jej konanie je zrejmé, že si neželala, aby vady odstránil žalobca. Na základe zisteného skutkového stavu však nemožno dospieť k záveru, že vykonané dielo bolo bez väd a preto v prejednávanej veci bolo nutné určiť výšku zľavy, na ktorú žalovaná má nárok (R 12/1989) a aj keď v čase reklamácie vytkuté vady boli odstrániteľné, žalovaná svojim konaním (zbúraním pece) z nich spravila neodstrániteľné. Preto bolo potrebné, aby znalec v znaleckom posudku určil výšku zľavy, na ktorú by žalovaná mala nárok z dôvodu nerovnomerného špárovania a krivo osadených dvierok a to na základe výpovede strán sporu a pripojenej fotodokumentácie.

2.6.Z odborného vyjadrenia Cechu kachliarov a krbárov SR z 20.11.2016 vyplynulo, že výška zľavy bola stanovená na sumu 1 000 €. Vzhľadom na to, že žalovaná vytkla vady žalobcovi ústne označením a poukázaním na to, ako sa vada prejavuje, a zároveň žiadala odstránenie tejto vady, ďalšie iné nároky zo strany žalovanej v ďalšom období zo zodpovednosti za vady, preto nie je možné uplatňovať. Keďže žalovaná nezaplatila plnú cenu diela, tak ako bolo medzi účastníkmi zmluvy dohodnuté vo výške 5 000 eur, uhradila len zálohu vo výške 2 500 eur, zaviazal žalovanú na úhradu zvyšky ceny diela, t.j. vo výške 1 500 eur pričom prihliadol a započítal aj výšku zľavy 1 000 €, ktorá žalovanej patrila z dôvodu vadného vyhotovenia prác. Žalobca žiadal priznať úrok z omeškania 9% ročne od 27.4.2011, pričom v podaní zo 4.6.2011 poskytol žalovanej dodatočnú lehotu na úhradu a to 5 dní od doručenia listu. Žalovaná predmetný list prevzala 10.6.2011, do 15.6.2011 bola povinná predmetnú sumu uhradiť, preto počnúc 16.6.2011 sa v súlade s § 517 ods.1,2 Občianskeho zákonníka dostala s jej úhradou do omeškania. Výška úroku z omeškania je v súlade s § 3 Nariadenia vlády č. „85/1995“ Z.z platného v čase omeškania žalovanej s úhradou a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP a priznal žalobcovi náhradu trov konania a to podľa úspechu vo veci, t.j. vo výške 20 % z celkových trov konania.

2.7.O trovách štátu rozhodol podľa čl. 4 základných princípov CSP v kontexte s § 255 ods.2 CSP a priznal štátu náhradu trov podľa úspechu strán sporu. Žalobca mal v konaní úspech 60% a neúspech 40%, žalovaná mala v konaní úspech 40% a neúspech 60%, preto má štát proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 40% a proti žalovanej vo výške 60 % z celkových trov konania, ktoré predstavuje suma 245,68 €. O výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 ods.2 CSP. Súd nerozhodol o trovách konania podľa § 257 CSP, pretože na rozhodnutie o trovách konania podľa tohto ustanovenia nevidel dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by výnimočne náhradu celkom alebo z časti nepriznal. Výnimočnosť týchto okolností nevidel ani v okolnostiach danej veci ani v okolnostiach na strane strán sporu.

3.Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalovaná voči výroku I., III. a IV. rozsudku v súlade s § 355 a nasl. CSP a to najmä z dôvodu, podľa § 365 ods.1 písm. b), d), e), f), h) CSP.

3.1.V bode 4 odvolania poukázala na to, že samotný súd na pojednávaní konanom 4.12.2013 nariadil znalecké dokazovanie, vzhľadom na skutočnosť, že v priebehu konania vyvstala pochybnosť ohľadom

technologického postupu zvoleného pri zhotovovaní pece resp., či pec spôsobom ako ju postavil žalobca zodpovedá platným technickým a technologickým normám a postupom platným v čase stavania pece. V tejto súvislosti poukázala na tú skutočnosť, že predmetné konanie vedené na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 29C/154/2012 začalo ešte pred nadobudnutím účinnosti novej procesnej úpravy, a to CSP. V zmysle toho času platnej a účinnej platnej úpravy súd postupoval v zmysle § 127 ods.1 O. s. p.. Je teda zrejme a logické, že strany sporu, a teda ani žalovaná nenavrhovala duplicitne znalecké dokazovanie, nakoľko súd znalecké dokazovanie nariadil, a strany sporu už len očakávali, že zo strany súdu, ako je obvyklé, dôjde k vyzvaniu sporových strán na predloženie otázok znalcom. Namiesto toho však súd nariadené znalecké dokazovanie neuskutočnil a zároveň opätovne vyčíta stranám sporu tú skutočnosť, že nenavrhovali znalecké dokazovanie, ktorým by sa zodpovedala otázka, či pec spôsobom ako ju postavil žalobca zodpovedá platným technickým a technologickým normám, čo sa konštatuje v bode 43. rozsudku. Uvedené teda nemôže byť opätovne využité v jej neprospech.

3.2.Má za to, že súd neprihliadol na tú skutočnosť a žiadnym spôsobom sa v rozsudku nevyporiadal s jej návrhom na vykonanie dokazovania uvedenom v jej podaní z 25.5.2017 ako aj k namietaným vadám Odborného vyjadrenia znalca B. K. z 20.11.2016 (ďalej len „Odborné vyjadrenie“). Namietala, že znalcom neboli predložené všetky fotografie nachádzajúce sa v súdnom spise. V Odbornom vyjadrení sa uvádza, že na posúdenie čiastkových otázok bol znalcom predložený súdny spis spolu s fotografiami predmetného diela - kachľovej pece v počte 16 ks, v skutočnosti sa však v spise nachádzali fotografie v počte 25 kusov. Vzhľadom na uvedené sa domnieva, že znalcom neboli predložené všetky fotografie, čo mohlo mať vplyv pri posudzovaní zadaných otázok.

3.3.Naďalej má za to, že v predmetnom konaní bolo potrebné posúdiť aj tú skutočnosť, či pec spôsobom ako ju postavil žalobca, zodpovedá platným technickým a technologickým normám a postupom platným v čase stavania pece. Hoci ona, v pozícii spotrebiteľa, neurčila akým postupom chce, aby bola pec zhotovená, žalobca bol v zmysle § 496 ods.2 O. z. povinný zhotoviť dielo v priemernej strednej akosti.

3.4.Poukázala na odôvodnenie odvolacieho súdu (str. 7) a namietla, že na jednej strane však súd prvej inštancie a taktiež odvolací súd považuje výpoveď svedka R. k otázke spôsobu zhotovenia pece za relevantnú, avšak na druhej strane na inom mieste sponchybňuje jeho odbornosť, nakoľko nie je vyučený kachliar ale „je vyučený v úplne inom odbore“. Je pravdou, že svedok nevyklúčil takýto postup zhotovenia pece, avšak súd prvej inštancie ako aj odvolací súd opomenul to, že svedok p. R. na pojednávaní konanom 26.6.2013 zároveň k postupu zhotovenia diela uviedol: „takýto spôsob sa robil v minulosti cca pred 100 rokmi, v súčasnej dobe sa ešte naviac futro vymurováva zo šamotových tehál a to z dôvodu zlepšenia výkonu pece a zvýšenia funkčnosti pece.“ Otázkou teda je, pokiaľ ide o zvolený technologický postup stavby pece resp. akosti diela, ako súd prvej inštancie a následne totožne odvolací súd mohli prihliadať na výpoveď svedka, ktorého odbornosť zároveň sponchybňuje. Odhliadnuc od súdom tvrdenej neodbornosti p. R. uviedla, že samotné tvrdenie svedka o tom, že žalobcom zvolený postup bol možný ešte neznamená, že sa jednalo o dielo v priemernej strednej akosti. Posúdenie, či dielo bolo priemernej strednej akosti je odbornou otázkou, ktorú môže posúdiť znalec, čo sa však v predmetnom konaní neudialo. Takéto rozhodnutie súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu sa javí ako arbitrálne.

3.5.Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, o to viac bolo potrebné posúdiť otázku, či žalobcom vytvorené dielo zodpovedá platným technickým a technologickým normám a postupom v čase stavania pece a je dielom v priemernej strednej akosti. Má za to, že zodpovedanie tejto odbornej otázky je potrebné pre posúdenie platnosti/neplatnosti odstúpenia žalovanej od zmluvy. Preto ona vo svojom vyjadrení k Odbornému vyjadreniu znalca navrhovala, aby znalec vypracoval doplnenie Odborného vyjadrenia, alebo bol vypočutý ako svedok, v závislosti od toho, čo považuje súd za hospodárnejšie, a to k otázkam uvedeným v tomto vyjadrení, ktoré sa týkali najmä posúdenia správnosti technologického postupu pri zhotovení pece. K vykonaniu navrhovaných dôkazov však nedošlo a rovnako v odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie neodôvodnil nevykonanie navrhovaných dôkazov.

3.6.Citovala znenie § 390 CSP a má za to, že súd prvej inštancie sa aj v poradí druhým rozhodnutím, rozsudkom zo 26.3.2018 resp. konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dopustil takých procesných pochybení, ktoré by boli inak dôvodom na zrušenie v poradí druhého rozhodnutia (§ 389), a preto odvolací súd ich musí sám odstrániť alebo ich napraviť v odvolacom konaní. Je teda povinnosťou odvolacieho súdu preskúmať splnenie procesných podmienok, napraviť prípadné nedostatky v procesnom postupe, ktorým súd prvej inštancie porušil jej právo na spravodlivý proces, či doplniť prípadne zopakovať dokazovanie a za týmto účelom nariadiť odvolacie pojednávanie a týmto navrhla doplniť dokazovanie odvolacím súdom, a to vylúčením znalca, ktorý vypracoval Odborné vyjadrenie, a to k otázke, či zhotovené dielo zodpovedá platným technickým a technologickým normám a postupom v čase stavania pece a je dielom priemernej strednej akosti.

3.7.K výroku súdu navrhla, aby na základe skutočností uvedených v tomto odvolaní s prihliadnutím na § 390 CSP po doplnení dokazovania na odvolacom súde, odvolací súd rozsudok Okresného súdu Košice II., č.k. 29C/154/20122 z 26.3.2018 zmenil a rozhodol tak, že žalobu zamietá a zaväzuje strany sporu, aby si vrátili všetko, čo podľa zmluvy dostali, a teda, aby žalobca vrátil žalovanej 2 500,- eur a žalovaná je povinná strpieť demontáž pece a vydá materiál použitý na stavbu pece žalobcovi. Žalovanej priznáva náhradu trov konania vo výške 100%. In eventum pre prípad, ak by sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie uvedenom vo výroku I. a II. rozsudku, má za to, že existovali okolnosti hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov konania žalobcovi a štátu, v zmysle § 257 CSP. Súdom prvej inštancie neboli pri rozhodovaní o trovách konania zohľadnené najmä jej osobné, majetkové a sociálne pomery, ktorá je dôchodkyňou a jej jediným príjmom je starobný dôchodok vo výške 451,- eur mesačne. Žalobca je podnikateľským subjektom, ktorý podniká ako samostatne zárobkovo činná osoba pod obchodným menom W. I.- Diplom, ona v tomto konaní vystupovala v pozícii spotrebiteľa. Pri rozhodovaní o trovách konania súd tak nezohľadnil všetky uvedené okolnosti, ktoré by bolo možné považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa, a to nielen na strane neúspešnej žalovanej, ale aj na strane žalobcu, ktorému ako úspešnej strany v konaní vzniklo právo na náhradu trov konania. Sociálna a majetková situácia žalovanej predstavuje, podľa jej názoru, výrazné obmedzenie jej schopnosti znášať tieto trovy. Uloženie tejto povinnosti v plnej výške by pre ňu predstavovalo ohrozenie jej sociálneho postavenia, a preto tieto dôvody možno považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa spĺňajúce atribút výnimočnosti prípadu a ako dôkaz predložila Potvrdenie o výške dôchodku, Zoznam mesačných výdavkov.

4.K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že on nežiadal vykonanie znaleckého dokazovania a to najmä z dôvodu, že žalovaná zhotovené dielo - kachľovú pec bez jeho vedomosti, ako zhotoviteľa, znehodnotila jeho prestavaním (pričom nezabezpečila znalecký posudok). Uvedené skonštatoval aj odvolací súd v odôvodnení uznesenia sp. zn. 5Co/97/2015-145 zo 14.3.2016. Je zrejmé, že akékoľvek znalecké dokazovanie funkčnosti pôvodne zhotoveného diela by bolo nereálne a žiadna fotodokumentácia nemôže preukázať jeho funkčnosť.) Námietky žalovanej v bode 7. odvolania a to v nepredložení kompletnej fotodokumentácie znalcovi sú irelevantné a to z dôvodu, že znalec mal možnosť spis vidieť a požadovať potrebnú dokumentáciu, ako aj z dôvodu nepresnosti - neznalosti predkladania fotodokumentácie, keď v spise sa nachádzajú fotografie pôvodného diela, ako aj diela prestavaného (nového) z pôvodného materiálu nim dodaného, za ktorý mu žalovaná dodnes neuhradila zostatok ceny. Odborné vyjadrenie bolo realizované na základe fotodokumentácie nachádzajúcej sa v súdnom spise a odborné vyjadrenie uznáva, že jednoznačne vhodnejšie je a bolo dielo opraviť a konštatuje, že možnosť opravy diela nebola stranami sporu využitá, kde namieta, že on aj napriek svojej snahe nemal možnosť opravy diela - kachľovej pece a to z dôvodu, že žalovaná neumožnila, ba priam zakázala, aby „žalovaný“ dielo v časti nerovnomerného špárovania a krivo osadených dvierok opravil, vzhľadom k vyššie uvedenej námietke je zrejmé, že žalovaná neumožnením opravy diela v časti nerovnomerného špárovania a krivo osadených dvierok stratila akúkoľvek možnosť nápravy a možnosti uplatnenia primeranej zľavy z dohodnutej ceny kachľovej pece. Cena materiálu na zhotovenie diela bola vo výške 3 267,09 eur a žalovaná doteraz mu vyplatila zálohu vo výške 2 500,- eur a teda je zrejmé, že takto neuhradila ani materiál, ktorý všetok využila pri opätovnej prestavbe kachľovej pece.

4.1.Opätovne poukázal na svoje doterajšie písomné vyjadrenia, a citoval znenie § 648 ods.1,2 O. z. a konštatoval, že je zrejmé, že vada bola odstrániteľná. To isté právo mu prislúcha pri odstrániteľných vadách, ak pre opätovné vyskytnutie sa vady po oprave alebo pre väčší počet väd nemôže vec riadne užívať. Je zrejmé, že vady sa opätovne nemohli vyskytnúť a nejednalo sa o väčší počet väd, pre ktoré sa dielo nemohlo riadne užívať. Ak ide o neodstrániteľnú vadu, ktorá však nebráni riadnemu užívaniu veci podľa objednávky, má objednávateľ právo na primeranú zľavu. Je zrejmé, že sa nejednalo o neodstrániteľnú vadu.

4.2.Odvolací súd v uznesení sp. zn. 5Co/97/2015-145 zo 14.3.2016 vyslovil svoj záväzný právny názor „Povinnosťou súdu v ďalšom konaní bude vykonať dokazovanie (znaleckým, príp. odborným vyjadrením), aby zistil výšku primeranej zľavy z dohodnutej ceny kachľovej pece a následne vo veci rozhodnúť.“ § 254 ods.1 CSP umožňuje podať návrh na oslobodenie od súdneho poplatku a „súd na návrh prizná oslobodenie od súdneho poplatku ak to odôvodňujú pomery strany“, ktorá návrh na oslobodenie od súdnych poplatkov podala. Za účelom uplatnenia nároku na oslobodenie od súdneho poplatku je sporová strana povinná vyplniť tlačivo uverejnené na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR, skadiaľ si ho môže každý voľne stiahnuť aj spoločne s príslušnými pokynmi pre vyplnenie. V tejto súvislosti podotkol, že žalovaná od podania súdnej žaloby je v rovnakej životnej situácii a nedošlo k zmene odôvodňujúcej pomery strán, akú uvádza vo svojom liste, pričom nieje identifikovaná

svojim menom a priezviskom a tak len dedukuje, že sa jedná o žiadosť žalovanej. V praxi nie je predsa ničím nezvyčajným, že v priebehu niekoľko rokov trvajúcich súdnych sporov, sa niektorá sporová strana bez svojho zavinenia stane nemajetnou alebo zadlženou. K bodu 15. odvolania žalovanej uviedol, že žalobca z dôvodu podlomenia svojho zdravia je od 8.10.2015 poberateľom invalidného dôchodku vo výške 189,10 eur mesačne. Od 23.1.2016 ukončil svoju podnikateľskú činnosť. Uvedené si mal a mohol právny zástupca žalovanej overiť na verejne dostupných internetových stránkach.

4.3. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Košice II., sp. zn.: 29C/154/2012-231 z 26.3.2018 ako vecne správny potvrdil a priznal žalobcovi aj náhradu trov odvolacieho konania vrátane trov právneho zastúpenia. V súlade s § 105 ods.1 CSP týmto žalobca prostredníctvom právneho zástupcu požaduje zasielanie písomností účastníkom konania v konaní o odvolaní do elektronickej schránky advokáta. Zároveň vyčíslil trovy odvolacieho konania, ktoré špecifikoval.

5. Výrok, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, nebol odvolaním dotknutý, tento výrok nadobudol v zmysle § 227 CSP právoplatnosť a nebol odvolacím súdom preskúmaný.

6. Odvolací súd po nariadenom pojednávaní (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, lebo je vo výroku vecne správny, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

7. Žalovaná uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm. b), d), e), f), h) CSP, z ktorých ako dôvodný len uplatnený podľa § 365 ods.1 písm. e) CSP (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností), spočíva v neúplnosti zistenia skutkového stavu, ktorý je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že súd prvej inštancie nevykonal účastníkom navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a navrhnutý dôkaz je spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezistoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie. Vyhodnotenie relevancie navrhnutého dôkazu ako aj prípustnosť dôkazu je výsadnou doménou súdu. Súd pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia.

7.1. Žalovaná v odvolaní uvádza, že navrhovala vykonať znalecké dokazovanie, ktoré by odpovedalo na otázku, či žalobcom zhotovená pec zodpovedala platným technickým a technologickým normám a postupom v čase stavania pece a je dielom v priemernej strednej akosti.

7.2. Z obsahu podaného odborného posudku je zrejmé, že znalec na túto otázku neodpovedal, keďže mu nebola ani súdom položená a súd náležite nevysvetlil, prečo odpoveď na túto otázku nepovažoval za podstatnú.

7.3. Uplatnený odvolací dôvod je daný.

7.4. S prihliadnutím na § 390 CSP, (na ktorý odvolací súd upozornili, žalovaná ale aj súd prvej inštancie) doplnil odvolací súd dokazovanie o odborné stanovisko znalca B. K., ktorý vo vyjadrení zo 4.3.2020 doplnil písomné vyjadrenie z 20.11.2016 o vysvetlenie, v ktorom tvrdí, že keď je pec postavená nevhodne vizuálne, či nepresne, tak to neznamená, že pec (jej vnútro) je zle postavená a uzavrel, že ak by nejaký iný posudok bol taký, že by posudzoval nefunkčnosť pece bez toho, aby ju znalec videl do „vnútra“, tak takýto posudok, by on považoval za nevhodný.

8. Zo skutkového hľadiska bolo v preskúmanej veci zistené a odvolací súd sa od zistení prvoinštančného súdu neodchýlil, že medzi účastníkmi bola niekedy v marci 2011 uzatvorená ústna zmluva o dielo, predmetom ktorej bola stavba kachľovej pece v rodinnom dome žalovanej v Košiciach - Myslave, cena diela bola stanovená sumou 5 000 eur, ktorá zahŕňala cenu práce a cenu materiálu. Žalovaná z dohodnutej sumy uhradila len zálohu vo výške 2 500 eur a zvyšok ceny diela odmietla uhradiť z dôvodu, že pec mala vady, ktoré u žalobcu už počas realizácie prác reklamovala (krivo osadené dvierka, nerovnomerné špárovanie) a ktoré žalobca neodstránil. Žalobca ako zhotoviteľ postavil pec za

3 dni a po dokončení prác okrem pôvodných nedostatkov, žalovaná reklamovala aj to, že pec dymí. Žalovaná pripustila, že v peci kúrili robotníci, ktorí na dome robili.

8.1.Existenciu väd diela pripustil aj žalobca s námietkou, že v peci sa kúrilo (odpadom aj platovým fľašami), čo preukázal vyhotovenou fotodokumentáciou.

9.Podľa § 633 ods.1 O. z. zhotoviteľ je povinný dielo vykonať podľa zmluvy, riadne a v dohodnutom čase. Ak je na vykonanie diela ustanovená záväzná technická norma, musí vykonanie zodpovedať tejto norme.

10.Podľa § 642 ods.2 O. z.objednávateľ je oprávnený odstúpiť od zmluvy aj vtedy, ak je zrejmé, že dielo nebude včas hotové alebo nebude vykonané riadne, a ak zhotoviteľ neurobí nápravu ani v poskytnutej primeranej lehote.

11.Z citovaných ustanovení je zrejmé, dielo musí zodpovedať svojou povahou, kvalitou a akosťou dohode účastníkov. Ak sú na vykonanie diela stanovené technické podmienky, musí zhotoviteľ dbať, aby dielo tieto požiadavky spĺňalo. Ak akosť diela nebola stanovená ani výslovne dohodnutá, je zhotoviteľ povinný dielo dodať v obvyklej akosti. Zhotoviteľ musí postupovať odborne, t. j. takým spôsobom, akým sa pri vyhotovení diela na to kvalifikovanými spôsobmi postupuje. Pokiaľ dielo nebolo vykonané riadne, objednávatel' nie je povinný ho prevziať.

12.Odstúpenie objednávateľa od zmluvy o dielo upravené v citovanom § 642 ods.2 O. z. je spojené s nedostatkami na strane zhotoviteľa. Ide o preventívne právo na odstúpenie od zmluvy, ktorým objednávateľ môže zabrániť vzniku ďalších neprijemností a priesťahov s ohľadom na postup prác zhotoviteľa. Pri tomto tzv. predpokladanom porušení zmluvy o dielo sa objednávateľovi umožňuje za určených podmienok odstúpiť od zmluvy až do zhotovenia diela. V prípadoch obavy objednávateľa z riadneho vykonania diela právo odstúpiť od zmluvy predpokladá vadnosť budúceho diela alebo oneskorenosť jeho vykonania, ktorá musí byť v dobe odstúpenia zrejmá, ďalej poskytnutie primeranej lehoty zhotoviteľovi objednávateľom na zjednanie nápravy a to, že ani v tejto lehote zhotoviteľ nápravu neurobil.

12.1.Konanie žalovanej malo znaky jej úmyslu od diela odstúpiť, keď ešte v čase jeho vyhotovovania vytkla žalobcovi vady diela a tie žiadala odstrániť.

12.2.Odvolací súd je toho názoru (na rozdiel od prvoinštančného súdu), že odstránenie väd „zo dňa na deň“ je pri vyhotovení diela do 3 dní primeranou lehotou, lebo žalobca nemal v ďalších prácach na diele pokračovať pred tým, ako vytykané nedostatky neodstránil [neopravil nerovnomerné špárovanie, nevymenil dvierka za nové (staré mohol reklamovať u predajcu)]. Existenciu týchto väd diela v konečnom dôsledku v časti potvrdil aj sám žalobca, keď chcel vady, nerovné špárovanie odstrániť, ale žalovaná mu to neumožnila.

12.3.Z vykonaných dôkazov tiež vyplynuli také skutkové zistenia, ktoré preukázali prevzatie diela žalovanou. K prevzatiu diela došlo aj napriek neodstráneniu vytykaných väd, a to tým, spôsobom, že žalovaná začala pec užívať prostredníctvom ľudí, ktorí pracovali na dome na iných prácach, ale aj tým, že následne pec rozobrala a postavila novú. Možno teda uzavrieť, že žalovaná považovala pec za svoje vlastníctvo.

12.4.Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu je podľa názoru odvolacieho súdu správny právny záver prvoinštančného súdu, (aj keď na základe iných skutočností) podľa ktorého žalovaná neodstúpila platne od zmluvy o dielo podľa § 642 ods.2 O. z..

12.5.Žalovaná mala právo, aby zhotoviteľ jej odovzdal dielo podľa § 633 ods.1 O. z. riadne, bez väd a aby bolo funkčné a spôsobilé na užívanie.

12.6.Stav zhotovenia diela je daný momentom, od ktorého dielo môže byť užívané v súlade s jeho účelovým určením bez toho, aby v užívaní bránili zistené vady a nedorobky.

12.7.Ak žalovaná sa domnievala, že zistené nedostatky jej bránia v riadnom užívaní pece, nebola povinná prevziať dielo. Až do zhotovenia diela mohla využiť postup podľa § 642 ods.2 O. z.. Vylúčenie tejto možnosti však nastalo, ak dielo, napriek zisteným vadám, prevzala. V takomto prípade si môže uplatňovať už len práva zo zodpovednosti za jeho vady, pretože obsah povinnosti žalobcu riadne vykonať dielo sa zmenil spôsobom zodpovedajúcim právu žalovanej vyplývajúcim z vadného plnenia.

13.Odvolací súd sa stotožnil so záverom prvoinštančného súdu, že dielo malo vady, spočívajúce v nerovnomernosti špárovania a krivo osadených dvierkach. Je nesporné, že žalovaná tieto vady reklamovala u žalobcu, ktorý ich chcel odstrániť, teda uznal ich, ale žalovaná mu ich odstrániť nedovolila.

13.1.V tejto súvislosti je nutné podotknúť, že z § 648 ods.1 O.z. pre žalovanú vyplýva len oprávnenie požadovať odstránenie vytknutej vady a vzhľadom na jej konanie je zrejmé, že si neželala, aby vady odstránil žalobca.

13.2.Na základe zisteného skutkového stavu však nemožno dospieť k záveru, že vykonané dielo bolo bez vád a preto v prejednávanej veci bolo nutné určiť výšku zľavy, na ktorú žalovaná má nárok (R 12/1989) a aj keď v čase reklamácie vytknuté vady boli odstrániteľné, žalovaná svojim konaním (zbúraním pece) z nich spravila neodstrániteľné. Preto bolo potrebné, aby znalec v znaleckom posudku určil výšku zľavy, na ktorú by žalovaná mala nárok z dôvodu nerovnomerného špárovania a krivo osadených dvierok a to na základe výpovede strán sporu a pripojenej fotodokumentácie.

13.3.Znalec v odbornom vyjadrení z 20.11.2016 určil primeranú zľavu z dohodnutej ceny 1 000 eur.

13.4.Žalobca síce namietal vo vyjadrení z 9.5.2017, že zľava v porovnaní s cenou materiálu je neprímerane vysoká, ale žiadne ďalšie argumenty odôvodňujúce neprímeranosť zľavy nepoužil a žalovaná len vo výpovedi na pojednávaní z 26.3.2018 sa vyjadrila k odbornému vyjadreniu (z ktorého prvoinštančný súd nevyhotovil zápisnicu) a žiadala vypracovať doplnok, v ktorom sa znalec vyjadrí, či išlo o dielo strednej kvality vzhľadom na použitý technologický postup.

13.5.Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom znalca a zdôrazňuje, že sama žalovaná zničením (zbúraním) diela vyvolala dôkaznú núdzu. Z dôvodu, že pec postavená žalobcom neexistuje, nemôže znalec určiť jej kvalitu a je logické, že nemôže ani stanoviť, či použitý technologický postup bol správny ale rovnako už nemôže ani určiť, či zníženú funkčnosť pece nespôsobilá sama žalovaná, keď v peci predčasne kúrila resp. kúrila nevhodným materiálom. Záver o kvalite a funkčnosti, by bol len dedukciou a možno až špekuláciou. Preto odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku.

14.Odvolací súd rovnako potvrdil rozsudok aj vo výroku o trovách konania lebo je toho názoru, že na použitie § 257 CSP neexistuje žiaden dôvod.

14.1.Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

14.2.Aplikácia § 257 CSP prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú aj dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprímeraná tvrdosť voči účastníkovi a aby neodporovalo dobrým mravom. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Len výnimočne nemusí súd úspešnému účastníkovi priznať náhradu trov konania. Zo slovného znenia uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konaní a má slúžiť k odstráneniu neprímeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci.

14.3.S prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, samotná skutočnosť, že žalovaná je starobná dôchodkyňa nie je postačujúca na záver, že ide o celkom výnimočný prípad.

15.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

16.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17.Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17.1.Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Žalovaná nebola v odvolacom konaní úspešná, preto náhrada trov odvolacieho konania bola priznaná žalobcovi, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred

diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).